

manden for Folketingets Miljøudvalg foretog sig helt uden koordination med regeringen?

Det var ikke en prøveballon, som var sendt op af ministeren eller af partiet Venstre for at se, om den gik, og om man kunne slippe af med det politiske ansvar for kemikalierne?

Det vil jeg gerne bede ministeren bekræfte. Jeg spørger lidt mere til det, fordi jeg synes, det er en alvorlig situation, at formanden for Folketingets Miljøudvalg i den grad træder ved siden af, og derfor er det væsentligt at vide, om det var regeringen og regeringspartiet Venstre, der stod bag dette forsøg.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg vil gerne sige, at jeg er enig i den hovedlinje, som miljøministeren lægger frem her omkring kemikalieindsatsen. Jeg er enig i, at det er et politisk ansvar at skabe de rigtige rammer og den rigtige lovgivning, og at det er en lovgivning, der skal lægge bevisbyrden på producenter og forhandlere. Så det er ikke det, vi diskuterer. Der er vi enige om hovedlinjen.

Når vi så dertil lægger forbrugernes mulighed for at forholde sig til de mange skadelige stoffer, som stadig væk er der, fordi det politiske system endnu ikke har levet op til sine forpligtelser og fået pålagt producenterne tilstrækkelig med bevisbyrde, hvordan kan det så være, at man ikke hjælper forbrugerne med trods alt at have den lille indflydelse og den lille forsvarsmekanisme i forhold til de mange kemiske stoffer, som f.eks. Forbrugerrådet udgjorde? Hvorfor har man fjernet bevillingen til dets kemimedarbejdere?

Er det ikke rigtigt, at der var en kemitelefoni i Miljøstyrelsen, som er nedlagt? Sådan har jeg forstået det. Hvorfor har man fjernet Det Økologiske Råd? Jeg er glad for, at der måske kan findes en løsning på Grøn Information.

Miljøministeren (Hans Christian Schmidt):

Jeg kan i hvert fald bekræfte, at der fandtes en kemitelefoni, for jeg har jo lige sagt, at det er rigtigt, at den er nedlagt, men at man selvfølgelig kan ringe til Miljøstyrelsen og stille netop kemispørgsmål, bare ikke uden for arbejdstiden. Sådan er det. Det vil sige, at man selvfølgelig stadig væk kan ringe til Miljøstyrelsen og stille kemispørgsmål. Man har stadig væk folk, der kan besvare den slags spørgsmål.

Men der var en kemitelefoni, og den var jo i høj grad anvendelig i betragtning af den gode service, der blev ydet ved, at den også var be-

mandet uden for dagtimerne. Det er klart, at det vil være attraktivt for nogle mennesker. Men vi har besluttet, at det skal være sådan, men det er stadig væk muligt at ringe dertil.

Jeg er meget enig med hr. Keld Albrechtsen i, at det er en alvorlig situation, men jeg har nu oplevet et par gange her, når vi er ved miljøpolitikken, at der et ord, som nogle bruger en hel del, nemlig at miljøministeren hele tiden skal give garantier.

Altså garantier er jo svære at give, særlig hvis man ikke er en del af det. Jeg synes måske, at det er vel lige til den stramme kant, at jeg skal stille garantier på baggrund af, hvordan en person og hvorfor en person og på hvilket grundlag en person har udtalt sig. Miljøministeren vil altså indsnævre det til miljøministerens egen gøremål og laden på regeringens vegne selvfølgelig. Sådan må det være.

Jeg tror også godt, at man kunne læse den artikel sådan, at formanden for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i grunden mente, at det også var en måde at gøre det på, at man gik ud og sagde, man skulle spørge ind til tingene. Jeg ved det ikke, men den rigtige at spørge må jo være formanden for Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg, sådan må det være. Men jeg mener godt, man kan læse det sådan.

Kl. 17.50

Så jeg er fuldstændig enig i, at det er en alvorlig situation, sådan opfatter vi den også. I øvrigt drøftede vi jo også i samrådet, at vi skulle forsøge at rejse spørgsmålet på Nordsøkonferencen, og det blev også gjort, og heldigvis fik det også opbakning fra ministeren.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tolker svaret sådan, at hr. Vesselbo ikke var sendt i byen af ministeren.

Så vil jeg bare spørge ministeren, som nu nævner den her telefon igen: Da jeg hørte om hr. Vesselbos initiativ, undersøgte jeg lidt omkring maling og fandt ud af, at man generelt ikke kan se noget på emballagen om de giftige kemikalier, der er i malingen, så der har forbrugeren ingen mulighed for at beskytte sig imod dem. Og maling vil jo typisk være noget, man bruger, når Miljøstyrelsen har lukket, så når man står med sin maling søndag eftermiddag, kan man altså ikke få noget at vide.

Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Var det så ikke en idé at genoprette den telefonservice? Jeg fornemmer nemlig på ministeren, at han